

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 455-1908)

Originalt emne

Jordskælv

Legater

Legater/Uddeling af Legatportioner

Skole- og Undervisningsvæsen

Skole- og Undervisningsvæsen/Teknisk Skole

Uddrag fra byrådsmødet den 7. januar 1909 - side 18

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 455-1908)

Meddelelse fra Bestyrelsen for Aarhus tekniske Skole om Uddeling af Renterne af Prins Valdemars Fond.

Til Efterretning.

Udenfor Dagsordenen meddelte

18 Rahr, at der i København var blevet dannet en Komite for Indsamling til de nødlidende i Syditalien, og at en lignende Komite var under Dannelselse her, allerede forinden Grosserer Baune i Bladene fremsatte sit Forslag om, at Kommunen skulde lægge for. Hvis Byraadet skulde have Sympati for Tanken, vilde det være rart at vide det, da det kunde faa Indflydelse paa Komiteens Arbejde.

Nørgaard fandt Tanken smuk, men noget andet var det naturligvis, om Byens Finanser tillod at give et Bidrag, man kunde være bekendt, men Sagen kunde jo nærmere overvejes.

Enten Byen imidlertid gav et Bidrag eller ej, vilde det dog være rigtigt, at en Repræsentant

for Kommunen deltog i Indsamlingen.

Mikael Johansen havde ventet, at Hr. Baunes Forslag havde foreligget for Byraadet, da Hr. Baune havde meddelt ham, at han selv havde indleveret det. Ulykken i Italien var den største, der hidtil var sket, og det vilde være smukt, om Byen kunde yde et Bidrag til Afhjælpning af Nøden, hvad han for sit Vedkommende gerne gik med til, men Bevillingen skulde gerne vedtages enstemmig. Han skulde gerne indrømme, at det kunde faa farlige Konsekvenser at komme ind paa den Slags Bevillinger, men nærværende Tilfælde var saa enestaaende, at der nok kunde ses bort derfra.

Formanden havde intet Forslag modtaget fra Grosserer Baune. Han ansaa det for rigtigst at henvise Sagen til Budgetudvalget, og at et Medlem af Byraadet tiltraadte Komiteen.

Jakob Jensen var klar over, at det var en meget stor Ulykke, der var overgaaet Italien, men der var ogsaa mange her hjemme, der led, og det var vanskeligt at faa Byens Midler til at slaa til. Desuden kunde det ogsaa siges, at Italien selv kunde afhjælpe Nøden, da Midlerne dertil var for intet at regne mod de Beløb, Landet brugte til sine Militærudgifter. Da Sagen imidlertid ogsaa kunde ses fra den Side, at Bidragene vilde være en Spore til at udjævne det, der laa Nationerne imellem, kunde han støtte Forslaget om at henvise Sagen til Budgetudvalget.

Formanden spurgte, om Komiteen var dannet.

Rahr meddelte, at man ikke havde ønsket at danne Komiteen, før man vidste, om Byraadet vilde bevilge et Bidrag eller indtræde som Medlem.

Mikael Johansen foreslog, at Byraadet skulde udtale sin Sympati for Tanken og iøvrigt henvise Sagen til Budgetudvalget.

Simonsen ansaa det for en overordentlig smuk Tanke direkte at støtte med Bidrag, og Forholdene maatte vel snart være saaledes, at Hjælpen kunde komme derned, for i disse Dage kunde Penge ikke gøre det. Hvis Byen havde Raad, vilde det være smukt at give et Bidrag, hvad og saa vilde illustrere Broderskabsfølelsen mellem Folkene. I Grunden var dette egentlig en Opgave for Staten at tage op, idet den kunde bevilge en Sum, der ikke smuldrede hen, og som kunde give Italien et Begreb om, at der her var et Folk, som hyldede Solidaritetsfølelsen.

Samuelson vilde gerne i Rigsdagen være med til at støtte et Forslag om Hjælp. Han kunde anbefale at henvise Sagen til Budgetudvalget.

Nørgaard forekom det, at Diskussionen om en saa alvorlig Sag ikke gerne skulde slutte med, at Sagen henvistes til Budgetudvalget. At henvise den til Budgetudvalget var man naturligvis enig om, men Raadet burde ogsaa for straks at vise sin Sympati over for de ulykkelige Mennesker opfordre Formanden og et Par andre Medlemmer til at tiltræde Komiteen.

Formanden, Mikael Johansen og Olesen valgtes til at tiltræde Komiteen, og Spørgsmaalet om Størrelsen af det Bidrag, Kommunen vil skænke, henvistes til Budgetudvalget.

